

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italija) – Meca Srl protiv Comune di Napoli

(Predmet C-41/18)

(2018/C 142/36)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Meca Srl

Druga stranka u postupku: Comune di Napoli

Prethodno pitanje

Protivi li se načelima Zajednice o zaštiti legitimnih očekivanja i pravnoj sigurnosti predviđenima Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) i načelima koja iz njih proizlaze, kao što su jednakost postupanja, nediskriminacija, proporcionalnost i djelotvornost, predviđena Direktivom 2014/24/EU ⁽¹⁾, te odredbi članka 57. stavka 4. točki (c) i (g) te direktive, primjena nacionalnog propisa kao što je talijanski propis iz članka 80. stavka 5. točke (c) Decreto legislativo n. 50/2016 (Zakonodavna uredba br. 50/2016) prema kojem pobijanje u sudskom postupku značajnih propusta zabilježenih u provedbi prijašnje nabave koji su doveli do prijevremenog raskida prethodnog ugovora o nabavi, javnom naručitelju onemogućuje bilo kakvo ocjenjivanje pouzdanosti ponuditelja sve do konačne odluke u građanskom postupku, pri čemu društvo nije dokazalo poduzimanje mjera *self cleaninga* usmjerenih na ispravljanje povreda i izbjegavanja njihova ponavljanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65., ispravak SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2018. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Cobra Servicios Auxiliares S. A. protiv FOGASA, Jesús Valiño López e Incatema, S. L.

(Predmet C-44/18)

(2018/C 142/37)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Cobra Servicios Auxiliares, S. A.

Protustranke: FOGASA, Jesús Valiño López e Incatema, S. L.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ ⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, tumačiti na način da mu je protivan nacionalni propis koji na temelju iste činjenice (prestanak sporazuma o pružanju usluga između poslodavca i trećeg poduzeća do kojeg je došlo voljom potonjeg) propisuje manju naknadu za prestanak ugovora o obavljanju privremenog zadatka na određeno vrijeme čije trajanje odgovara trajanju navedenog sporazuma o pružanju usluga, nego za prestanak ugovora na neodređeno vrijeme usporedivih radnika u okviru kolektivnog otkazivanja opravdanog poslovno uvjetovanim razlozima koji proizlaze iz prestanka navedenog sporazuma o pružanju usluga?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li nejednako postupanje prema radnicima na određeno vrijeme i usporedivim radnicima na neodređeno vrijeme u pogledu naknada zbog prestanka ugovora koji je opravdan istim činjeničnim okolnostima, ali se temelji na različitoj zakonskoj osnovi, tumačiti na način da je riječ o diskriminaciji koja je zabranjena člankom 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i koja povređuje načela jednakog postupanja i nediskriminacije iz članaka 20. i 21. Povelje, koji su dio općih načela prava Unije?

⁽¹⁾ (SL L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl i dr. protiv Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Predmet C-46/18)

(2018/C 142/38)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Druga stranka u postupku: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Prethodna pitanja

1. Treba li, u situaciji poput one opisane, o kojoj se raspravlja u glavnom postupku, pravo Europske unije tumačiti na način da nesukladnost zakonodavne odredbe države članice s člankom 2. stavkom 2. podstavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 3950/92 ⁽¹⁾ ima za posljedicu nepostojanje obveze proizvođača da plate dodatnu pristojbu kada su ispunjeni uvjeti propisani u istoj uredbi?
2. Treba li, u situaciji poput one opisane, o kojoj se raspravlja u glavnom postupku, pravo Europske unije i, posebno, načelo zaštite legitimnih očekivanja, tumačiti na način da se ne može zaštititi očekivanje subjekata koji su poštovali obvezu koju je propisala država članica i koji su imali koristi od učinaka vezanih uz poštovanje te obveze, kada proizlazi da je ta obveza protivna pravu Europske unije?
3. U situaciji poput one opisane, o kojoj se raspravlja u glavnom postupku, protivi li se članku 9. Uredbe (EZ) br. 1392/2001 od 9. srpnja 2001. ⁽²⁾ i pojmu prava Unije „prioritetna kategorija” odredba države članice, kao što je članak 2. stavak 3. Decreta-legge n. 157/2004 (Uredba sa zakonskom snagom br. 157/2004) kojeg je odobrila Talijanska Republika, kojom se propisuju različiti načini povrata prekomjerno obračunate dodatne pristojbe i kojom se, za potrebe vremenskog okvira i načina povrata, pravi razliku između proizvođača koji su postupali u skladu s obvezom poštovanja nacionalne odredbe za koju je utvrđeno da je protivna pravu Unije i proizvođača koji tu odredbu nisu poštovali?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 3950/92 od 28. prosinca 1992. o uvođenju dodatne pristojbe u sektor mlijeka i mliječnih proizvoda (SL 1992., L 405, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1392/2001 od 9. srpnja 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3950/92 o uvođenju dodatne pristojbe u sektoru mlijeka i mliječnih proizvoda (SL 2001., L 187, str. 19.)